

[Villemoes.]

paa det Tidspunkt, at man kunde selvfølgelig ikke, saa længe Loven kun havde virket ganske kort, vente, at alt skulde være i Orden. Men da der nu er gaaet saa lang Tid, siden vi fik den første Lov om Importregulering, vil jeg ikke undlade at sige, at jeg vedblivende er utilfreds med adskillige af de Dispositioner, der foretages af Nationalbankens Valutakontor, Dispositioner, som for en almindelig Købmand tager sig saadan ud, at de maatte kunne være foretaget paa en anden Maade, saa de virkede mindre irriterende, end Tilfældet ofte er.

Det store Spørgsmaal er, hvem der skal betragtes som Importør. Det er for Handelsstanden et meget vigtigt Spørgsmaal og et Spørgsmaal, hvorom der har været saare delte Meninger, hvem der skal betragtes som Importører, hvem der skal have Ret til at faa Valutaattest tildelt. Det har givet Anledning til megen Bitterhed og megen Uro indenfor Handelsstanden, at man ikke har kunnet faa en Definition, som kunde tilfredsstille til alle Sider. Jeg tror nu ikke, den nogen Sinde kan faas, det er ikke derfor, jeg har bedt om Ordet, men jeg synes, man maatte kunne finde en Definition, der tilfredsstillede flere, end Tilfældet er med den nuværende.

Jeg vil nævne et ganske konkret Tilfælde. Hvad siger man f. Eks. til, at en dansk Importør af et udenlandsk Firma, der har Kontor baade i det fremmede Land og her i Landet, køber en Varepost fob det fremmede Lands Udskibningshavn, sender egen Damp, altsaa en Damp med dansk Mandskab om Bord, for at hente Varen og saa ikke selv kan opnaa Valutaattest og ikke bliver betragtet som Importør, da Varen, som han importerer, tilfældigvis umiddelbart før den nuværende Ordning Indførelse blev faktureret af det udenlandske Firmas danske Kontor? En ren Tilfældighed, den kunde lige saa godt have været faktureret fra Kontoret i Udlandet, men en Tilfældighed, som gør, at vedkommende Mand, der køber sin Vare frit om Bord i det fremmede Land, ikke staar som Importør og altsaa ikke kan faa Valutaattest. Ærede Medlemmer maa dog være enige med mig i, at et saadant Forhold ikke kan betragtes som rimeligt; jeg personlig synes, det grænser til det latterlige.

At Handelsstanden, Importørstanden, er ude for en meget haard Belastningsprøve, tror jeg bliver erkendt fra alle Sider. Derfor synes jeg ogsaa, det bør være Administrationens allerførste Bud at gøre sit yderste for under disse for Samhandelen

mellem Landene saa vanskelige Forhold at borttage de flest mulige Irritationsmomenter. Men Forholdene lader efter min Mening i saa Henseende en god Del tilbage at ønske endnu. Jeg kunde nævne mange Eksempler paa Dispositioner fra Administrationens, altsaa fra Valutakontorets Side, Dispositioner, der for en Købmand — jeg synes for øvrigt ogsaa for en praktisk Lovgiver — maa synes urimelige; i alt Fald virker mange af disse Dispositioner ubehageligt.

Jeg skal ikke trætte det høje Ting med at gaa i Detailler i dette Øjeblik, men jeg har foran mig et Tilfælde, hvor en Importør skulde have en Ladning paa 100 Tons Majs til sin By, og denne Ladning kostede ca. 9 000 Kr., altsaa et indenfor Korn- og Foderstofhandelen ganske lille Beløb. Han havde købt Varen, før 6. April-Loven blev vedtaget, det var altsaa en legitim Handel, han havde foretaget, før de nye Restriktioner kom. Han fik fra Valutakontoret en Valutaattest paa 5 000 Kr. Det er upraktisk at byde danske Købmænd og Importører, at de kun kan faa Attest for et saa lille Kvantum; man maatte meget hellere sige nej. Det bør være saaledes, at man, naar det drejer sig om en saa lille Ladning, enten kan faa, hvad man skal have, eller faa et Nej. Man kan ikke være tjent med at faa Valutaattest for to Trediedele; man kan da komme ud for i det Øjeblik, da Skibet naar frem, at blive belastet med Liggedagsudgifter og andet. Jeg har forstaaet, at den paagældende nogen Tid efter fik bevilget Restbeløbet, men i alt Fald koster det Ulejlighed, Telefonsamtaler og Breve. Det er disse Smaa Ting, som jeg vil henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa, om han ikke kunde gøre noget for at faa dem lempet, saa man blev fri for alt dette Besvær med saa smaa Ting.

Jeg vil ogsaa gerne have Lov til her at sige, at jeg er utilfreds med, at Valutabevillingerne for Perioden fra 1. Maj til Udgangen af August ikke er blevet givet. Det er uholdbare Forhold for Handelsstanden at leve under, at sligt kommer i allersidste Minut. Jeg har Forstaaelsen af, at man har sagt, at Folk kan faa en midlertidig Valutabevilling og senere, i Midten af Maj, en Tillægsbevilling for Perioden indtil Udgangen af August. Det er en Maade, som Importørerne ikke kan være tjent med at skulle disponere efter. Importøren ved ikke, hvad han har at rette sig efter, han ulejlighes og maa samtidig besvære Kontoret, noget, som jeg synes